

A golyvássá vált kincésők

János-réten (Bars m.) élt egykor egy vendégszerető jó ember, a kinek szép háza, sok marhája és sok pénze volt. Egyszer ellenség mutatkozott a vidéken, mely mindenkit kirabolt, mindent felgyújtott. A gazdag ember féltette pénzét, s elásta. Három szomszédja megleste. Az ellenség elől a falu jobb módu lakosai, köztük emberünk is, megszöktek. Később hírt vevén, hogy az ellenség, mely mindenöket elpusztította, elhagyta a vidéket, visszamentek mindnyájan. A mi emberünk kereste a pénzét, de nem jegyezvén meg jól a helyet, nem talált rá. Bezzeg tudta a három szomszéd, s éjjel hozzá látott a pénz kiásásához. Már közel értek hozzá. De az Úr nem nézhette, azt az igazságtalanságot. Ezért hirtelen viz buggyant fel, a pénz meg alább szállott. A munkában kimelegedett három ember ivott a felbugyogó vizből, mitől büntetésül golyvájok nőtt. A kiásott gödörből, hogy fel ne tűnjék, kutat csináltak. A ki ivott belőle, mind golyvát kapott.